

"JAG ÄLSKAR ENERGIN I PARIS"

Av Åsa Brolin Foto Linda Alfvegren

Kia Naddermier lever sin dröm i Paris som yogalärare, fotograf och mamma till Uma 10, och Inèz, 5. Men som immigranter var det ingen lek i början.

"Hade vi vetat hur svårt det skulle bli hade vi aldrig vågat flytta".

KIA NADDERMIER

Ålder: 38.

Familj: Maken Magnus, samt Uma, 10, och Inèz, 5.

Bor: I Paris 11:e arrondissement.

Gör: Modedefotograf och yogalärare.

Hobby: "Mina hobbies har blivit mina yrken."

Blogg/webb: <http://yogaparis.wordpress.com>, naddermier.com.

Aktuell med: Yoga-workshops på Bali i november, på Sri Lanka i februari och i Amsterdam i april.

KIA NADDERMIER, mamma till Uma, 10, och Inèz, 5, är van att ta ut svängarna i livet. Hon och familjen – som även består av Kias make Magnus – bor i ett typiskt, parisiskt Haussmann-hus (se faktaruta), i en femma på 130 kvadrat i Paris 11:e arrondissement, på gränsen till den livliga stadsdelen Marais. Kia jobbar som fotograf och lärare i ashtangayoga, men inledde sin karriär som modell i tonåren.

– Jag började jobba vid sidan av skolan och efter gymnasiet bodde jag utomlands, i Milano, Paris och London, i två, tre år, berättar hon.

– Sen kom jag in på Kulturamas fotoskola tack vare några bilder som jag plåtat på en kompis hemma i min mammas vardagsrum. Jag blev fullkomligt uppslukad av fotograferandet och var på skolan dygnet runt, det var som att få ett nytt språk.

Kias lärare var dock inte särskilt imponerad – han tyckte inte att hennes bilder var "tillräckligt dokumentära" och fick sin entusiastiska elev att allvarligt börja tvivla på sin egen förmåga.

– Ja, det gjorde mig nedslagen. Jag bestämde mig för att uppsöka en riktig art director för att ta reda på om jag skulle fortsätta överhuvudtaget, eller lägga ner det här med fotograferandet. På vinst och förlust tog jag mod till mig och visade mina första fotoskolebilder för ad:n på Ultra magazine, den coolaste ungdomstidningen då.

Vad tyckte han då?

– Han gav mig i uppdrag att plåta nästa omslag på programledaren och sångerskan Cia Berg. Veckan efter fick jag plåta Slash i Guns'n Roses för Gibson Guitars... Sen rullade allt på i galen fart. Jag hann helt enkelt aldrig jobba som fotoassistent, utan började göra egna jobb direkt efter året på Kulturama. Nätterna ägnade jag åt att testa ljus och film, hela dagarna jobbade jag. Så jag är mer eller mindre självlärd som fotograf.

Men det var inte bara en jobbmässig kick för Kia att få sitt första uppdrag på Ultra magazine. Ad:n som la ut jobbet var nämligen Magnus Naddermier, Kias framtida make och kreativa partner. De två flyttade ihop, först i London och sedan på söder i Stockholm, och fick barn lagom till millennieskiftet – dottern Uma.

– När jag var yngre tänkte jag att jag inte ville ha barn alls. Men när jag träffade Magnus förändrades det. Väl gravid med Uma kunde jag inte förstå varför vi inte försökt tidigare, säger Kia.

– Barnen hjälper mig att lyfta blicken och zooma ut. Att inte ödsla tid på oviktiga saker och att leva mer i stunden.

Hur kom det sig att ni hamnade i Paris?

– Jaa hade en fotoutställning på Colette i Paris 2002, med bilder av svenske popstjärnan Jay Jay

Johansson. I samband med det erbjöds jag representation av ett antal agenter i Paris.

Tvekade ni eller kändes det självklart att satsa?

- Vi bestämde oss för att flytta på en gång. Vi sålde bostadsrätten på Folkungagatan, la alla våra saker i en container hos Magnus föräldrar i Hälsingland, och flyttade in i en liten etta i stadsdelen Marais. Jag, Magnus, Uma, som då var två år, och Viktoria, en kompis som är makeup-artist, bodde ihop på 25 kvadrat.

- Inte ett ord franska kunde vi och vi hade absolut ingen som helst aning om hur något funkade – sånt som dagis, bankkonton, mobilabonnemang... Det enda fasta uppdraget vi hade var tidningen Bon, som vi jobbade med på distans.

Det låter både spännande och läskigt.

- Ja, jag minns fortfarande hur jag stod med barnvagnen i ösregnet med en lista på tio kundmöten som jag skulle göra och bara tänkte, "shit, vad gör jag med Uma?". Jag gick med mitt franska ficklexikon i handen till La Mairie, kommunkontoret, och försökte skriva in Uma på dagis. När damen i receptionen inte förstod vad jag sa, tittade hon bara rakt över mitt huvud och skrek: "Nästa!"

- Ett vanligt bankkonto tog oss tre månader att öppna, för att inte tala om hur många månader och år det tog oss båda att få ett franskt securité socialnummer. Jag minns hur vi sprang och stoppade folk på gatan för att be dem hjälpa oss att fylla på kontantkortet till våra mobiler, eftersom vi inte fattade de automatiska instruktionerna på franska. Hade vi vetat hur svårt det skulle bli hade vi nog aldrig vågat flytta sådär, men så här i efterhand känns det som en styrka att vi faktiskt klarade det.

Vad är det som gör att du trivs så bra i just Paris?

- Energin, kreativiteten, olikheterna, allt som hör en stor stad till. Men Paris är också som en liten småstad där man hejar på bagaren och inte kan gå många meter i sina kvarter utan att stöta ihop med folk man känner.

Att både Kia och Magnus är estetiskt lagda råder det ingen tvekan om. Deras hem präglas av rymd, ljus och en vilsam "oplottrighet" som verkar gå hand i hand med deras noggrant genomtänkta livsstil i övrigt.

Hur tänker du när du inreder?

- Mest på att inte inreda för mycket. Att låta rummen och ljuset tala för sig själva så långt det är möjligt. Men det är klart, när vi bodde fyra personer i den där ettan i Marais hade vi inte möjlighet att lyssna så jättemycket på rummet, haha.

- Både Magnus och jag gillar tomma, öppna ytor, dessutom är lägenheten så vacker i sig själv att vi inte vill dölja den bakom en massa pryglar. Vi köper det mesta av möblerna på marknaderna här på gatan i Paris, och på våra resor. Våra sängar och Billy-bokhyllor kommer från Ikea och alla väggfasta hyllor hittar vi på byggvaruhus.

Har ni någon speciell inredningsdetalj du känner extra starkt för?

- Castillione-lampan hittade vi på marknaden på Porte de Clignancourt, det var den första saken vi köpte till vår första egna lägenhet i Paris, så den är speciell. Och "Blow up"-affischen hängde i lägenheten i London när vi bodde där och jag var gravid med Uma.

Var hänger ni mest när ni är hemma?

- I matsalen. Där yogar jag varje morgon och vi jobbar vid matbordet på dagarna, det händer att vi har castings och ibland har jag även privata yogaklasser där.

I Frankrike börjar barnen i skolan redan vid tre års ålder. Skoldagarna är långa, de börjar 8.30 och slutar inte förrän 16.30. I gengäld är alla lediga på onsdagar.

- Inèz, som är fem, går sista året på ecole maternelle. Första åren handlar mycket om att lära sig att vara med andra, vänta på sin tur, räcka upp handen och börja skriva sitt namn, måla och rita. Uma går sista året på ecole elementaire, nästa år blir det college.

Hur skiljer sig skolan från den svenska?

- Som svensk tycker man nog att skolan är extremt disciplinerad och även lite gammalmodig, redan vid sex års ålder lärde sig Uma recitera långa dikter med flera verser utantill. Och den franska grammatiken som hon lär sig nu hänger jag överhuvudtaget inte med på! Men båda flickorna älskar sina skolor, det är det viktigaste för mig.

Du är hängiven yogautövare. Hur upptäckte du yogan?

- Jag fick i uppdrag att plåta John Scott - en av världens främsta lärare i ashtangayoga, förstod jag senare - för ett reportage om det alternativa London. Efteråt bjöd han in mig och journalisten Lisa till sin klass. Det var en upplevelse som kom att förändra mitt liv totalt.

- Väl hemma i Stockholm letade jag och Lisa efter en ashtangalärare i Stockholm men då, för 15 år sedan, var utbudet i princip obefintligt. Till slut började jag träna med en lärare som gjorde en liknande form av yoga och sen gick över till ashtanga.

När tog du steget att börja undervisa?

- Alla mina semestrar de senaste 15 åren har varit yogarelaterade, så jag har haft möjlighet att träna både på Ashtanga Yoga Research Institute i Mysore, Indien, och med flera internationella lärare. Eftersom det inte fanns några lärare i ashtangayoga i Stockholm i slutet av 90-talet och efterfrågan växte, började jag assistera min lärare och senare undervisa själv.

- Jag, Lisa och Magnus gjorde flera reportage om yoga och till slut nappade Abbe Bonnier på idén att göra boken "Om yoga" med intervjuer och porträtt av de mest tongivande internationella ashtangayoga-lärarna. Vid den tiden var alla yogaböcker extremt fula och tråkiga, dessutom fanns det ingen på svenska.

- När vi flyttade till Paris tog jag ett uppehåll i undervisandet och ägnade mer tid åt min egen träning. Nu har jag börjat ge klasser och leda workshops igen. Yogan har blivit en självklar del av mitt dagliga liv. För mig är den ett verktyg för att stilla sinnet, öppna upp och stärka kroppen, lösa upp både fysiska och mentala begränsningar. Den gör att jag kan börja se mig själv och min omvärld som den faktiskt är, dess sanna natur.

Frankrike är ju ett riktigt matland. Har det påverkat era matvanor att bo där?

- Eftersom vi är vegetarianer, och fransk mat tenderar att handla mest om kött och potatis, så lagar vi nästan all mat hemma. Vi har en fantastisk marknad utanför dörren två dagar i veckan, där köper vi all frukt och grönt. Resten köper vi på Bio Coop, en helt ekologisk mataffär mitt över gatan. En av fördelarna med att bo i Paris är helt klart att slippa handla pyttesmå, hårt plastinvirade broccoli, här finns ett annat urval.

Vad äter ni en vanlig dag?

- Vi äter alltid vegetariskt, oftast ekologiskt och mer och mer raw food. Vi försöker äta så enkelt som möjligt, nästan aldrig halvfabrikat eller hårt processad mat. Vi är vegetarianer främst av etiska och miljömässiga skäl, men även av hälsomässiga. Tanken på att ha en köttbit i magen som i princip hinner ruttna innan kroppen lyckas smälta den är ju minst sagt motbjudande, säger Kia, som verkligen brinner för att äta vegetariskt och gärna skulle se att fler anammade den livsstilen.

- Jag tror att många fler skulle välja bort kött om de var medvetna om hur köttindustrin fungerar och hur det går till när djuren slaktas. När våra bästa vänner gifte sig hade jag Fredrik Lindström till bordet. Då alla runt bordet började ifrågasätta att jag bett om vegetarisk mat gjorde han en intressant liknelse: om man skulle rada upp alla bröllopsgäster och ställa ett grönsaksland och en gris eller häst framför dem, och be dem välja mellan att skörda grönsakerna eller slakta djuret, skulle troligtvis 99 procent välja grönsakerna.

Vad tycker du är det viktigaste att lära dina barn i livet?

- Att försöka vara så sanna mot sig själva som möjligt. Att följa sin egen inre röst och inte lyssna så mycket på vad andra förväntar sig av dem. Att inte låta sig begränsas av förutfattade meningar eller

rädsla för det okända.

- Det får de lära sig av att bo i en stor stad som Paris och kunna prata flera språk. Båda barnen talar flytande franska, engelska och självklart svenska. I våra kvarter finns fler olika kulturer och folkslag än på någon annan plats i hela världen så barnen här blir automatiskt väldigt öppna och fördomsfria, för dem är olikhet en självklarhet.

- Sen tycker jag att snällhet och generositet är underskattade egenskaper som jag försöker pränta in i mina barn. Det värsta jag vet är barn som jämt ska ha först och störst, inte lånar ut sina saker eller mobbar andra.

Vad tycker du är oviktigt, vad vill du inte slösa energi på?

- Tjat om småsaker, men ibland är det så klart oundvikligt.

Du har bott utomlands i många år nu. Finns det något med Sverige du saknar?

- Min familj och mina gamla vänner. De går aldrig att ersätta med nya. Ibland saknar man alla referenser man bara har till sitt hemland och på sitt modersmål. Att förstå alla skämt och små nyanser i samtalen.

EN DAG I KIAS MAMMALIV

5.15 "Om jag inte har en plåtning så går jag upp och gör min yogaträning – asana och pranayama.

7.15 "Väcker barnen, Magnus gör frukost som vi äter i köket, oftast frukt från marknaden."

8.00 "Magnus går med flickorna till skolan och jag åker till yogastudion."

8.45 "Min mysore-klass börjar. Jag undervisar i drygt två timmar, ofta kommer Magnus också på klassen efter han har lämnat barnen."

11.00 "Sen blir det ofta en kaffe och croissant med några yogakompisar. Resten av dagen brukar jag ägna åt postproduktion eller retouchjobb med min assistent, samt förberedelser som casting inför nästa plåtning. Jag svarar också på mejl angående fotojobb och förfrågningar om yogan, förbereder mina yoga-workshops med mera."

16.30 "Magnus eller jag går och hämtar flickorna från skolan."

18.30 "Vi äter middag, tidigt med franska mått mätt.

19.00 "Har jag klass går jag iväg och undervisar igen."

21.30 "Då smyger jag in och pussar på barnen, sen försöker jag lägga mig på en gång eftersom jag går upp så tidigt varje dag."